

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

„Slovenac i Hrvat“.

„Odnijala nas jedna, slobode željna mati“ se poje povsod, kjer se glasi naša pesem. Ena mati nas je odgojila, istega rodu smo, bratje po jeziku, bratje po krvi, deli nas samo nesrečna politična razdelitev, deli nas samo oni princip slavne vlade, ki nam je že od nekdaj prva in glavna zapreka, da se ne moremo Jugoslovani v okvirju avstro-ogrske monarhije krepkeje in slobodnejše razviti, oni zloglasni princip vseh avstrijskih državnikov od Metternicha pa do Körberja — „divide et impera“. Raztrgali so nas Slovence po posameznih kronovinah in naše najbližje brate, Hrvate, so izročili na milost in nemilost madžarski požrečnosti. Nasledki te prevejane politike se kažejo sedaj na Hrvatskem, ali malo drugače, kakor si je domišljala gospoda na Dunaju in v Budimpešti.

Leta in leta so izsesavali Madžari svoje „ravnopravne“ sosede, izmозgali so troedino kraljevino do zadnje trohice. Ustvarili so si s pomočjo sedanjega bana Khuen-Hedervarya med Hrvati stranko, ki jim je izpolnila vsako željo neglede nato, da ubogi narod gine lakote, ne glede nato, da se najpredrnejše krši zakon, neglede nato, da se Hrvatska bliža vsled tega kršenja zakona polomu, iz katerega ne bi nikdar več vstala. Oni isti ban, ki je prisegel, da bo z vsemi svojimi močmi varoval stara prava hrvatske kraljevine, oni isti ban je bil prvi in je se vedno prvi, ki tepta osnovne zakone, ki s pomočjo svojih uradniških eunuhov bije in tlačí hrvatski narod, samo da ugodí madžarski pohlepnosti po hrvatskih zemljah.

In ne samo to. Leta in leta je ječal narod pod banovo tiransko pestjo in potrpežljivo prenašal vse gorje. Našli so se sicer možje, ki so vstali proti banovi strahovladí, ali ban s svojim izvrstno dresiranim uradniškim aparatom je znal

onemogočiti opozicijski pokret. Ali končno je narod izprevidel, da je sila priklopela do vrhunca, izpoznal je, da mu bo nož, ki ga mu je nastavil ban na prsi, skoraj prebodel srce, in vstal je, da se sam brani, da sam brani zakone, katere je poteptal ban v blato. Vzdignil se je narod za svoje pravice in če tudi mora zato teči kri.

In tekla je že kri, — na banovo zapoved se je začelo klanje onega naroda, ki je bil stoletja s svojimi prsi edina trdnjava proti turškim navalom, ki je leta 1848. prvi vstal, da reši Dunaj in Avstrijo. In na ta narod streljajo naši c. kr. avstrijski polki kakor na divjo zverino! Hedervaryjeva vlada je sicer prepovedala opozicijskim časopisom pod kaznijo obustavljenja, da ne smejo poročati o groznih dogodkih, ali vzlíc temu in vkljub najpredrnejšim lažem vladinega časopisja je izvedel svet grozovitosti, s katerimi hoče Hedervary „pomiriti“ narod. V Križevcih se je mesarilo na grozovit način.

Štirideset kmetov je mrtvih.

Groze vstajajo človeku lasje na glavi, ko čita o takem „miroljubnem“ delovanju namestnika Njegovega Veličanstva bana, grofa Khuen-Hedervarya, bana kraljevine Hrvatske, Slavonije in Dalmacije, onega bana, ki ga je imenoval zastopnik hrvatskega naroda, sedaj zaprti dr. Potočnjak, „navadnega goljufa“ in pogudil zato tudi dokaz resnice. In ali ni imel prav? Ali mu ni rekel premalo?!

In ta „navadni goljuf“ je še vedno hrvatski ban, še vedno poglavar zemlje, še vedno zapoveduje moriti hrvatsko ljudstvo.

Dunajska vlada se ne zmeni za njegovo paševanje in odgovarja na tozadevne interpelacije v državnem zboru, da jo Hrvatska ne briga prav čisto nič. Ne briga jo čisto nič, da naši avstrijski vojaki na banovo povelje streljajo hrvatski narod, ne briga jo, če banovi vohuni vohunijo po naših avstrijskih mestih, in ne briga

jo, da tudi v Avstriji že narod vstaja, kakor se je zgodilo v Dalmaciji. Ali morda čaka še kaj hujšega?

In mi Slovenci, najbližji bratje v klavnico prodanega hrvatskega naroda? Ali naj mirno gledamo, ko pada brat za bratom kot žrtva banovega nasilja? Ne! Trst je že pokazal, da gorko čuti za ubogi hrvatski narod, Ljubljana ne bo zaostala in mi štajarski Slovenci, mi tudi ne smemo zaostati. Naša politična društva naj skličejo v svoja središča shode, na katerih naj naš narod izreče svoje sočutje zatiranim bratom onstran Sotle in svoja najgloblje ogorčenje, da naša dunajska vlada zatiska oči, da ne bi videla grozodejstev na Hrvatskem. Prisiti moramo vlado, da se stori konec banovanju grofa Khuen-Hedervarya, ki je edini pravi krivec vseh zločinov hrvatske vlade, da ga nadomesti mož, ki bo v resnici z blagim ravnanjem in v prvi vrsti z izpolnjevanjem zakona pomiril hrvatski narod.

Nadejamo se, da ta naš poziv ne bo ostal glas vpijočega v puščavi. Pokazimo, da nam slovensko-hrvatsko bratstvo ni samo na jeziku, kadar imamo čas v roki, ampak da znamo besede tudi pretvoriti v dejanja. In to je v sedanjem položaju naša najsvetejša dolžnost!

Resolucije

sprejete na vseslovenskem dijaškem shodu na Dunaju dne 14. t. m.

1. Slovansko dijaštvo dunajsko, zbrano na shodu v „Ressource“ dne 14. maja 1903. l. pozivlja visoko c. kr. vlado, da nemudoma ukrene vse potrebno za ustanovitev slovenske univerze v Ljubljani. Pri tem jo opozarja na spomenico, v kateri je že leta 1901 utemeljilo nujno potrebo po slovenski univerzi v Ljubljani: ustanovitev iste je neobhodno potrebna za kulturni in materialni procvit jugoslovanskih narodov, znanost

LISTEK.

Tat.

Spisal Juraj Lubič.

Visok plemič je dal v blestečih prostorih svojega zgodovinsko znamenitega gradu soirejo. Najiminentnejša gospoda se je tukaj zbrala v redko zabavo. Gospodar je bil z neverjetno prebrisanostjo postavil v današnji spored najsijsj neješe, presenetljive točke, tako da je imel vsakdo izmed vablencev svojo zabavo. Instrumentalna in vokalna glasba, dramatični prizori, ples, duhovita konverzacija, razne moderne igre, bufet, kakor palašč pripravljen za dobrojedce, vse, vse je bilo na razpolago. Dražestne dame, lepe kakor pomlad, lahne kakor ofir, očarale so s svojimi milimi pogledi družbo. Bile so tako ljubeznive, tako sladke, kakor da bi jih bila sama ljubezen na svojih krilih prinesla v te čarokrasne prostore. Marsikomu se drhtelo srce v razkošni areči; marsikateri se je vprašal, ali je to vse mogoče ali le sanja, sanja sladke sanje ljubezni. Tudi jaz sem bil v mamljivem krogu teh rajskih vil. Prsa so mi bila polna neznanih mi čustev žarki pogledi krasotic so me žgali v srce, iz njihovih čarobnih ust sem kar požiral sladki

dih in vonj teh nedolžnih tel s mi je zapiral sapo. Sanjal sem bdeč. Moja duša je pretrgala vse okove in je zletela v brezkončje pregrešnega brepenjenja, blaznega poželenja. Takega blaženstva do tedaj nisem poznal. Zdelo se mi je, kakor da bi vsaka teh krasotic le mene iskala v ljubezni, kakor da bi jaz v svoji zamaknenosti vsaki posebe moral odkriti svoje srce. Čutil sem se visoko nad zemsko maloto, da bil sem v edenu, nikjer drugje ne more biti tako. Graščak in njegova soproga, oba mladi impozantni prikazni, sta se prikazivala, skrbeč za red, za potrebo vsakogar, za neprisljano zabavo. Marsikateri kozarec šampanjca mi je atekel po grlu; mislil sem, da uživam samo ljubezen; saj so mi krasotice venomer napivale; trkalo se je, da je mlo zvonilo — omamilo me je.

In ko sanjam najslajše sanje, nastane hkrati v vseh prostorih grobna tišina. Gospodar nana, da je neka dama izgubila prstan z briljantom, za katerega ji sicer ni ravno toliko glede materialne vrednosti, katerega idealna vrednost pa je brezmejna. Prosi, da bi najditelj ta prstan njemu izročil. Vse je obmolnilo, vse se je spogledalo. Čutil sem, da mi je na mah zastalo srce, kri mi je izginila iz obraza, potem pa je zopet bruhnila v njega, kakor da bi me hotelo saliti. Ne vem zakaj. Bilo mi je, kakor

da bi me bil kdo pahnil iz raja ter me tresčil ob trda tla. Vprašali so me, kaj da mi je. Jaz sem bil v zadregi; hotel sem govoriti, toda samo ječlal sem. Delal sem, kakor da bi hotel dragoceni prstan po tleh iskati, toda, kako sem bil pri tem neroden! Vse je vstalo, iskalo, povpraševalo, nastal je cel dirndaj, jaz pa sem stal kakor pribit, kakor da bi več ne sodil v to družbo. Splošno zmešnjavo sem porabil v to, da sem se izmuzal iz blestečih prostorov in sem že bil zunaj v mrzli noči.

Nekdo jo zakričal za menoj: Tat! Plaho sem se ozrl. Ne žive duše nikjer. In tat, tat, tat! je kričalo vse okolu mene. Prijel sem se za čelo, bilo mi je, kakor da me zapuša zavest, vzravnal sem se, hitel sem, tekal sem proti domu. Tuintam srečam človeka, vsak je švignil roko, ter pokazal na me: Tat, tat! Bil sem iz sebe. Zakopal sem se v postelj, se pokrili čez glavo ter sem akušal zaspati. Toda kadar sem malo zadremal, me je vzbudil krik: Tat! da sem planil kvišku in so se mi lasje ječli. Se le proti jutru sem ves onemogel zaspal.

Ko se zopet vzdramim, je bil dan. Zavedal se sprva nisem ničesar. Zdelo pa se mi je, da mi leži cel hrib na prsih in da je moja glava v devetindevetdesetih okovih. Bolelo me je neka

pridobi z njo novo središče, država pa zares sposobne uradnike.

2. Slovensko dijaštvo dunajsko močno občuti nedostatke, ki so nastali na univerzah avstrijskih, najbolj pa na univerzi dunajski sedaj, ko prehaja pouk iz dogmatično-praktičnega v teoretiško akademski, ki se naj goji v inštitutih. Izmed nedostatkov, ovirajočih možnost modernega, teoretiško akademiškega pouka, je največji prenapolnjenost naše univerze, ki je v mnogih inštitutih naravnost neznosna. Razbremenitev v korist novih provincijalnih univerz: — slovenske v Ljubljani ter češke v Brnu, ki bodo z manjšim številom slušateljev lažje ustrezale svojemu namenu, — se nam vidi nujno potrebna, da se bodo številnejši mogli navajati k samostojnemu znanstvenemu raziskovanju, in da nastane med zavodi blagonsno tekmovanje v znanosti, — kar bo storila vis. vlada tem lažje, ker ne ustreže s tem le dijaštvu, ki bo i potem obiskovalo dunajsko univerzo, in sebi olajša spopolnitev tega zavoda, marveč zopet enkrat ustreže živemu klicu po enakopravnosti slovenskih narodov.

3. Slovansko dijaštvo odločno protestuje proti temu, da bi se prelozila italijanska predavanja v Inomostu na slovenski teritorij, v Trst ali Gorico, ker meni, da bi Nemcem na ljubo sklenjena preložitve na slovenska tla bila nasilno žrtvovanje slovenskega naroda, in pa, da se stavi s tem ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani v nevarnost.

4. Te sklepe sporoči dijaštvo po posebni deputaciji eksc. gospodu naučnemu ministru.

5. Jugoslovansko dijaštvo dunajsko pozivlja s tem vodilne faktorje med narodom in pred vsem gg. poslance jugoslovanske, da zastavijo vse svoje sile v realizacijo naših zahtev, ostale gg. slovanske poslance pa prosi, da njihovo akcijo izdatno podpirajo.

Gospodarji, ne pokončavajte gozdov!

(Poroča inženir Ferdo Lupša.)
(Konec.)

Znano je, da poletni dež prav prijetno vpliva na prehudo vročino. V krajih, kjer pa ni gozda, dežuje le prav redkokrat, toda koder je veliko obširnih gozdov, tamkaj tudi ne bode nikdar primanjkovalo blažene deževne kapljice. Ne da se tajiti, da so nasledki dežja v gozdih popolnoma drugačni nego po golih in pustih gričih ali suhih planjavah. Bodi si, da se vsuje še tako huda in močna ploha, gozdnim tlem navadno prav nič ne škoduje, kajti gosto listje je takorekoč zaščita, ono ulavlja mnogo dežnice, tako da curlja ona le polagoma skozi listje na tla, kjer je ta nekoliko posrkajo v hrano vsem gozdnim rastlinam, nekoliko se je pa zbira v podzemeljskih tokih in žilah, iz katerih zajemajo hladni vrelci in po-

toki vodo, ki tudi v najhujši suši ne usahne. Vseled tega odteka le majhen del deževnice polagoma v dolino ne da bi kmetovalcu le količkaj škodovala.

V tem slučaju tedaj ni pogojev, da bi nastali hudourniki ali povodnji.

Nadaljna posledica velikih gozdov je ta, da ti očiščejejo zrak. Po mestih se namreč zrak neizmerno onečisti po dihanju ljudi in živali ter po izparivanju mnogovrstnih smrdljivih tvarin. Tak izprijen zrak diha drevje, a daje nam pa spet čistega, našemu zdravju potrebnega. Ni torej treba dolge iskati vzrokov, zakaj da bolehnji ljudje, meščani in drugi po letu kaj radi, četudi le za nekoliko tednov, zahajajo v gozdne kraje in na kmete.

Naj mi bo dovoljeno končno še omeniti po sledico, ki tudi za dobro razvijanje stoječih, torej še ne posekanih gozdov ni brez pomena, kar sem opazoval posebno po naših krajih. Stelje se potrebuje pri kmetih veliko, posebno sedaj, ko se je začela pospeševati živinoreja. Dosedaj, ko smo imeli še velike gozde, dobival je kmet stelje, kolikor je je le potreboval, pa vprašanje je, ali je bode tudi v prihodnje dobival zadosti? Če pa ni prave in obilne stelje, tedaj je seveda tudi živina mršava in malo vredna, tedaj ni pravega gnoja za njive, travnike in vinograde, in posledica so slabi pridejki — kmet postane še večji siromak!

Če pa se jemlje stelja prepogosto iz gozdov, tedaj to škoduje gozdnemu drevju, ker se to zadržuje v rasti. Drevje potrebuje namreč, kakor tudi vsaka druga rastlina za rast gnoj; brez tega se razvija to zanikrno, kako žito na njivi, ki ni pognojena. Gnoj pa se nareja v gozdu edino le iz popadlega listja, katero, če nekaj časa leži na mestu, segnije, in samo s tem gnilih listjem se tukaj gnoji. Če se torej jemlje stelja prepogosto iz gozda, tedaj ne dobiva drevje dovolj redilne snovi. Nadalje se pa pri pogostem grabljenju tudi nekoliko zemlje izgrabi, korenine pridejo na površje, drevesna rast postane medla, in končno začne drevje slabeti. V takih gozdih se prav rad vgnezdijo knaver in se zaležejo gosenice, če pa pride nad gozd ta nadloga, tedaj ne preostane nič drugega kakor posekati ga.

Torej kmetje, če hočete imeti lepe in zdrave gozde, morate — hočete ali nočete — jemati steljo iz njih zmerno, to je, ne vsako leto na enem in istem prostoru!

Iz tega sledi, kako velevažno je umno ravnanje z gozdi za kmeta, sicer nastopijo kmalu še slabši časi. Naloga vsakega zavednega gospodarja torej budi, pred sem skrbeti za ohrambo gozdov; planjave, na katerih sedaj raste po mnogih krajih le praprot, vresje, grmovje in druge rastline, naj se izpremene v gozde, kar je za zboljšanje kmetskega stanu danes že prepotrebno!

Jaz obče čislani uradnik, sodnik celo, pa — tat! Joj, joj, kaj bo? kaj bo? O tem treba trezno premišljevali, dokler je še čas, potem se lahko zgodi nekaj grozovitega!

Pa jaz bi trezno premišljeval, ko sem ves zmeden, pijan, blazen — samo neumne misli mi blodijo po glavi — kako bi se dala cela stvar uravnati brez tožbe, brez sodbe, ko še nihče o meni nič ne ve! Ha, spomnim se, kako je bilo moje vedenje, kako sem izginil iz družbe; slab tat! Ali nisem samega sebe izdal, ali nisem sam na sebe obrnil sumnjo, da sem jaz storilec — jaz — jaz. — — —

Ovaden sem. Sedaj je proč — vse je proč! Moja služba, moje dostojanstvo, moja ekzistenca! Z Bogom uradnik, z Bogom sodnik! — Neizogibno je — v prepadu sem! Oh moja žena, moji otroci! Brez kruha — vsi brez kruha — jaz sam brezdomovinec, cigan, katerega vsakdo lahko opazuje in opljuje — rešitve ni več! — Samomor? — To ni rešitev. To bi bila potrditev moje krivde — pa moji otroci — samomorilčevi otroci — s prstom bi kazal svet na nje — ne — izmazati se bo treba na kak način, — koliko lopovov je bilo že oproščenih — pogum veljaj! — Pogum? Ha, kje pa je pogum! — saj sem obupan, slaba bilka sem, s katero vetrč uganja svoje burke — oh zadušiti me hoče — kako si

Celjske in štajarske novice.

(„Celjski Sokol“) zvest svojemu programu priredi tudi letošnje leto več izletov v bližnjo slovensko okolico. Prvikrat poleti Sokol v civilni opravi dne 7. junija v Trnovlje, pa ne samo zato, da se bo vadil redovnih vaj na prostem. Sokolovi izleti v našo okolico imajo še drug namen. Našim slovenskim okoličanom: hočemo pojasniti namen sokolskih društev, povabiti hočemo vse počtene in zavedne slovenske fante, da pristopijo našemu društvu, kjer jih sprejememo s pravim bratskim veseljem. V našem društvu bodejo sprejeti kot naši bratje; tu ne poznamo razlike stanov! Vsak nam je ljub in vsakega spoštujemo, naj je delavec, kmetovalec ali še tako velik dostojanstvenik, ako deluje in žrtvuje svoje zmčnosti v prid naše domovine. Prepričani smo, da je mnogo slovenskih fantov v naši okolici, ki bodo radi pristopili v sokolske vrste in ki bodo z nami skupno čuvali slovensko posest. — Drugi izlet se bo vršil v sokolski opravi in z godbo dne 21. junija v Bukov žlak. Priredila se bo velika javna telovadba in ljudska veselica. Za danes samo omenimo, da bo na tem izletu prvič nastopil sokolski naraščaj in da se bodo izvajale proste vaje. Vse druge letošnje izlete objavimo pravočasno. Brate Sokole pa vabimo v soboto zvečer ob 8. uri v telovadnico k prostim vajam.

(Volitve v celjski mestni zastop) so se vršile prve dni tekočega tedna. V ponedeljek je volil tretji razred. Volilcev v tem razredu je 753 in na volišče jih je prišlo vkljub vsemu bobnanju celjskih mogočnejšev, vkljub „sijajnemu“ volilnemu shodu, le 366. In teh 366 Nemcev in nemčurjev se je potilo od 9. ure zjutraj pa do pol 9. ure zvečer, da so oddali svoje „štimce“ svojim ljubljencem Josipu Achleitnerju, dr. Jaborneggu, Janezu Koroschetzu, Otonu Kustru, Karlu Mörtlu, Julčetu Rakuschu, Karlu Teppelu in Janezu Terscheku. Namestnikom so bili izvoljeni: Anton Eichberger, Anton Neubrunner, Jože Srimoz in Jože Wallentschag. — V drugem razredu je prišlo od 71 volilcev le 46 na volišče. Izvoljeni so: Rudolf Costa-Kuhn, Karol Ferjen, Jože König, dr. Negri, Jože Pallos, Fritz Rasch, Jurij Skoberne in Marko Trattnik. Namestniki: Franc Karbeutz, Avgust Lakitsch, Luka Putan in Ludovik Kossár. V prvem razredu je razvila nemškutarija velikansko agitacijo, ker se je bala, da se Slovenci udeležijo volitve. Vse je moralo na volišče, kar „leže ino gre“. In tako so spravili na volišče od 194 volilcev 104 močičke, iz česar se razvidi, da bi ne bila Slovencem ravno zmaga pretežka, ako bi se bili volitve udeležili, ker je ostalih 90 glasov slovenskih in tudi izmed onih, ki so volili „Nemce“, bi bil marsikdo volil z nami, ako bi bili postavili svoje kandidate. Izvoljeni so: Jože Bobisut, France Denner, dr. Josenko, dr. Kovatschitsch, Anton Paul, Maks Rauscher, dr. Schurbi in Fric Wehrhan. Namest-

v srcu, peklo, grozno peklo. Jaz premišlujem, tuhtam, kar mi zopet zagrmí na uho: Tat! Kakor blazen planem iz postelje dirjam vun, vun — ne vem kam. Vsak obraz, ki sem ga srečal, je bil za me obtožba. Hiše so se pred mano obračale, kazale mi svoje ozadje; veter je strašno tulil v mojih ušesih, drevesa so grabila s svojimi brezkončnimi vejami poželjivo po meni, da sem jim komaj všel; bližnja reka pa je vzrastla, spenjala se proti meni, vabeč me v svojo globino. Grozno, grozno! Samega sebe sem se bal. Prišel sem do hladnega vrelca. Pomočil sem si senca, čelo, celo glavo. Zdelo se mi je, da mi je nekoliko odleglo. Pribajal mi je nekoliko spomin na prejšnji večer. Dame zapekljivke, prave sirene, glasba, šampanjec, divna magična razsvetljava in — jojmene! Kaj je bilo to! Ali je to mogoče? Mrzel znoj mi je stopil na čelo. Spomnil sem se male prigode — eh, te sanje — to ne more biti res — pa vendar — segel sem v žep — za Boga! Tu je dokaz — ha, dokaz! Kako je mogel drugače prstan z briljantom priti v moj žep? Spomnil sem se, kako sem ga zagledal na tleh, ta le prstan, kako me je nevdružljiva sila zgrabila — vrgel sem svoj robec nanj in pobral, pobral vse skupaj, robec in prstan, in spravil — spravil — ha, ukral — pa izginil — tat — tat! — — —

naj pomagam! — Pa kako so grozno urni! Še nikdar ni bil v Avstriji noben državni pravdnik, noben preiskovalni sodnik, noben sodni dvor tako grozno uren, kakor meni nasproti. Stojim že pred sodbo. Pričakujem jo, kakor pričakuje morilec smrti — kako bi se pripravil na njo! Zakon, ki pripoveduje o tatvini — hu, tatvini! — je za me vrv, katera mi stiska vrat, da mi zapira sapo — vse se strinja do zadnje pičice — tat sem, tat, kakršen mora biti. — Oh! Morda bi šlo na kak način! — Tam nekje v ospredji kazenskega zakona govori paragraf, da se hudodelstvo neupošteva, ako je bil storilec popolnoma pijan, brez zavesten — to le bom trdil — prosil bom priče, da to potrdijo — oh, ne, ne, — Bog ne daj! Iz enega hudodelstva v drugo! — Na stran s tem — morda bo vseeno dobro izšlo. — Ako me pa obsodijo! Oh pomagajte! Roka pravice me grabi z železnimi kremplji — Erinije se trgajo za me — zmaj me lovi — kak grozen pogled ima — kako peklensko žrelo! — Že grabi po meni — pomagajte — pomagajte! Umikam se, stiskam se, skušam kričati — glas mi zmanjkuje — roke stesam v obrambo — kar zaropče — jaz spregledam, — svetilka laži razbita na tleh, iz mojih izmučenih prstov pa se izviije hvaležen vzdihljaj: Čast Bogu, da so le sanje!

niki: Karl Freiburger, Hans Gutmann, Oton Schwarzl in Leopold Wambrechtsamer. Nemški bog daj vsem tem gospodom toliko lima na njihove zastopniške stolčke, da se v treh letih ne prekucnejo ž njih.

(Iz naših narodnih delavskih krogov) nam pišejo: Celje je res ubogo, kar se tiče v resnici narodnih gostiln. „Narodni dom“, „Delavsko podporno društvo“ in „Jelen“, drugih narodnih gostiln nimamo, ali tudi te tri nam ne ugajajo prav popolnoma. Najlažje te tri naše gostilne karakterizujemo nekako takole: „Narodni dom“ je za gospodo, „Delavsko društvo“ za delavce in „Jelen“ je mednarodni. V „Narodnem domu“ ni prostorov, v katerih bi se mogel preprosti delavec po svoje zabavati, kajti v veliko sobo si ne upa, rdeča soba je majhna in ima že svoje stalne goste, ki jo napolnijo do zadnjega kotička, če se pa sedi spodaj pod stopnicami, se pa zdi človeku, kakor bi ne bil v gostilni. V „Narodnem domu“ ni pravih prostorov za navadno ljudstvo. — „Delavsko podp. društvo“ je glede prostorov tako stisnjeno, da malo večja družba že ne najde mesta. Pa ne samo to. Gostilničar ima gotovo najboljšo voljo, da bi kolikor mogoče postregel svojim gostom, ali vezan je na voljo slavnega odbora, ki skrbi za pijačo. Pivo je žalsko in ugaja vsakemu, drugače pa je z vinom. Ne čudimo se, da tožijo gosti in odbor. Odbor naj bi preskrbel dobrega vina in že takointako majhni prostori bi ne bili prazni. Seveda bi bilo želeto, da bi si preskrbelo „Društvo“ prikladnejših prostorov, ali če to že ni mogoče, naj bi vsaj poskrbelo, da bi v sedanje prostore privabilo svoje člane, slovenske delavce, z dobro pijačo, saj je ravno „Delavsko podp. društvo“ edini lokal v Celju, v katerem se čuti naš delavec v resnici domačega. — Celjski nemčurji dobro vedo, da je naše preprosto ljudstvo rado veselo, in trudijo se na vse moči, da ga zvabijo k sebi. Zato mu nudijo dobro hrano in pijačo, prepuščajo mu lepe prostore v zabavo, kjer se ob vinu in plesu po svoje povese. In dobro računajo ti prekanjenci, ker vedo, da jim bo omizje, na katerem stoji po par „štefanov“ več dalo zaslužiti, kakor marsikdo drugi. Le vprašajte naše ljudi, zakaj rajši zahajajo k „Zamorcu“ in drugam, ne pa v „Narodni dom“ in „Delavsko podporno društvo“, katerega člani so večinoma vsi, in povedali vam bodo. Za svoj denar pač vsak zahteva zabave in razvedrenja, seveda vsak po svoje. Če ga ne najde tu, gre pa drugam!

(Iz obrtniških krogov) nam zopet prihajajo pritožbe, da se naše slovensko občinstvo kaj malo zmeni za svoječasne opomine celjskega obrtnega društva in za naše pozive, da naj se ne pozabi, da naši obrtniki živijo le od zaslužka, ki jim ga daje slovensko občinstvo. Nemci ne naročajo pri naših ljudeh, temveč šele najstrožje pazi, da ne bi se kdo izmed njih izgubil h kakemu našemu človeku. Pisali smo že precej ostro o malomarnosti našega občinstva v tej zadevi, ali tudi naše ostre besede niso izdale bogve kaj. Morda bomo le morali tako začeti, kakor smo že obljubili. Ali naj poskusimo? Komu je dal n. pr. gospod X. slikati svoje prostore? Ali nimamo v Celju slovenskega slikarja, katerega ne morejo dovolj prehovati? Da, ali naj morda g. Šakošek živi od zraka in vode vkljub svoji izvežbanosti, ako pa naše občinstvo naroča svoja dela drugod? To se pravi norčevati se z ljudmi. Najprej vabimo svoje ljudi v Celje, ko pa pridejo k nam, jih pa odbijamo. Čast in poštenje našim obrtnikom in njihovemu trdnemu narodnemu prepričanju, da ostanejo vkljub takemu ravnanju zvesti svojim narodnim načelom. Na zadnjem občnem zboru celjskega obrtnega društva smo slišali iz ust naših obrtnikov trpke izlive opravičenega ogorčenja, ali razmere od tedaj se niso zboljšale, dela se po starem kopitu slej ko prej. Odelej priobčimo brez milosti vsako tako pritožbo s polnim imenom dotičnega nemarneža. — Obenem opozarjamo naše občinstvo v mestu in po deželi, da naj se sedaj, ko se začnejo birme, pri kupovanju daril spomnijo slovenskih obrtnikov. Posebno priporočamo našega celjskega obrtnika, sladčičarja in medicarja Pokornega, ki je valed svojega narodnega prepričanja že okusil masnikovo grenko. Neodpustljivo bi bilo, ako bi se v takih slučajih kupovalo

pri naših narodnih nasprotnikih, naše ljudi pa preziralo.

(Naši Nemci med seboj) Človek bi mislil, da so celjski Nemci, oziroma nemčurji med seboj tudi tako dobri, kakor so slični, kadar se gre za boj proti Slovincem. Ali kdor bi to mislil, se zelo, zelo moti, kajti pri njih velja staro geslo nekdanjih nemških roparskih vitezov, kdor je močnejši je gospod. — Kupil je sluga nemške šparkske prostorček nad onim blatnim jezerom ob cesti na Teharje, da si zgradi hišico. Ali ne boš Jože! Revček ni poprej obračunal s svojimi mejaši. Ubošček je pozabil, da mora za dobavo gradiva poskrbeti za dovoz, katerega mu zapira nič več kot en sam sežen širok jezik Baumgartnerjevega posestva. Posojilnični sluga je plačal za ves svoj svet, 925 sežnje, 1650 kron, torej niti seženj po 2 K, njegov sosed Baumgartner pa zahteva za prevoz za časa zidanja preko svojega en seženj širokega posestva celih 160 kron. Tako je uboščeku nemogoče zgraditi si hišico, ker z vozom ne sme blizu, z gradivom na hrbtu pa preko mestnega blatnega jezera ne more plavati, 160 K mu je pa tudi preveč plačati. — Takšni so torej ti ljudje med seboj; kako bi se človek še čudil, da niso proti nam boljši.

(Wolf in njegova soproga, rojena Stepischneggova.) Kakor smo že svoj čas poročali, je Wolfovi soprogi življenje z njenim plemenitim gospodom soprogom postalo nekoliko težavno. Na vsak način se hoče ločiti od njega, ki je bil svoj čas njen, ali žalibog ž njo vred tudi bog drugih. Mož, ki je tako slaven, kakor je Wolf, ne more in ne sme biti izrečna last enega edinega človeka, kar je Wolf sam prav dobro spoznal, spoznat pa ni hotela njegova žena, rojena Stepischneggova. Gotovo so one omazane sodnijske razprave našim bralcem še dobro v spominu, ko se je Wolfu dokazovala njegova brezmejna nesramnost, ko se mu je tudi očitalo, da pretepa svojo soprogo, da jo pusti stradati itd. Sedaj je gospa Wolfova, rojena Stepischneggova, podprla svojo prošnjo, da bi smela s svojimi otroci stanovati ločeno od moža, z novim dokazom Wolfove ljubezni, ki ji jo je pokazal z grožnjo, da bo storil tako, kakor je storil gostilničar Förchgott na Dunaju, ki je ustrelil ženo, otroke in sebe. Iz srca radi verjamemo, da gospe Wolfovi, rojeni Stepischneggovi, ni posebno prijetno živeti v bližini tako ljubečega soproga, ali spominjamo se neke izjave: „Rajši p... kakor pa Slovenca!“ Sodišče ni ugodilo prošnji. Razprava se bo vršila še ta mesec.

(„Vahtarca“ in „Štajerc“.) Dosedaj smo še vedno mislili, da je naša nasprotnica iz celjske rotovške ulice še kolikortoliko časopis, s katerim bi se dalo vkljub vsej njegovi klavni hudobnosti vendarle še izhajati. Ali zadnja številka nam je pokazala, da je padla „vahtarca“ na tako nizko, nizko stališče, da ž njo ne more nikdar več pošten človek stopiti v dotiko. Mislili smo, da možje v „vahtarčinem“ uredništvu vsaj še cenijo toliko svojo in svojega lista čast, da se ne bratijo s tako pokveko na polju časnikarstva, kakor je ptujski „Štajerc“. Ali, kakor smo že rekli, zadnja številka „vahtarce“ nam je odvzela zadnjo trhično spoštovanja, ki jo mora imeti pošten nasprotnik napram svojemu nasprotniku. Odkar posnema „vahtarca“ svoje „slovenische Zeitungsstimmen“ po „ptujski kroti“, nam je nič več in nič manj kakor „Štajerc“ sam — list brez prepričanja, brez značaja — izmet časnikarstva!

(Osrečevalni nemški jezik.) Vsi nemškutarški in nemški listi so lažljivo poročali o zadnjem shodu „Celjskega pol. društva“ v Ljubnem, ter so nekako porogljivo naglašali, da je pri govoru o rabi slovenskega jezika pri vojaki rekli neki kmetu govorniku: „Jaz poznam bolje razmere pri vojaki, kakor Vi. Da sem postal podčastnik, imam se edino zahvaliti znanju nemškega jezika. Kranjec, ki ni bil tako srečen, da bi znal nemški, moral mi je konja čistiti, na katerega mi je bilo treba samo sesti.“ Brez ozira na to, da je vse to izmišljeno, in je morda kak nemškutar to le v uredništvu „vahtarce“ povedal, zdi se nam vendar potrebno na take neumnosti sledeče odgovoriti: Zadnji teden smo videli v Mariboru cel eskadron dragoncev,

ki so drgnili in čistili svoje konje, da je kar teklo od njih. In vendar so bili ti dragoncenci sami Nemci! Torej jim je znanje nemškega jezika proketo malo pomagalo! Saj bi na ta način morali biti nemški vojaki sami podčastniki! In tudi imamo med nemškimi ljudstvom toliko revežev in beračev, da je naš kmet, ki govori samo slovenski, še pravi bogatin pred njimi! Pojdite se torej solit z vašo blagodejno nemščino!

(Učitelji-kolesarji) se vabijo na skupno potovanje o Binkoštih k „Zavezinemu“ zborovanju v Brežicah z izletom v Zagreb, Celjski okoličani, Savinčani in kojim je prilika ugodna, zbrali bi se 29. t. m. do večera v Celju (Narodni dom). Severni in vzhodni tovariši pa v Poljčanah (Hartner) ali Šmarju pri Jelšah (Jagodič). Skupni sestanek na razpotju pri „Ciganu“ (Zigeuner-Wirt) v šmarskem okraju. Odboj iz Celja ob 5. uri, iz Poljčan ob 6. uri zjutraj, pri „Ciganu“ ob 7. uri. Pot bi bila: Celje-Št. Jurij-Šmarje-„Cigan“ (oz. Poljčane-Podplat-„Cigan“) Pristava-Sv. Peter sv. gore-Bizeljsko-Brežice. Oglasi in navodila pri Fr. Voglarju, učitelju v Celju.

(Št. Jurij ob juž. žel.) Veselje je, če se začne kmetska mladina zavedati ter delovati na narodnem polju. — V tem oziru tudi Šentjurčani ob juž. žel. nismo nazadnjaki. Dne 10. majnika t. l. se je pokazalo kako vrlo napreduje naša mladina. Ob 4. uri popoldne se je vršila veselica v prostorih g. Al. Nendla. Najprej je zaigral krepki tamburaški zbor, potem zapel mešani zbor, nadalje ste se vršili dve gledališki predstavi, spremljani s tamburanjem in petjem. Prva igra „Jeza nad petelinom in kes“, po vsebini ni nič kaj posebnega. Vkljub priprosti vsebini nam je igra jako ugajala, ker se je zelo dobro igralo. Veliko je pripomoglo k temu, da so bile uloge primerno razdeljene. Vse je bilo tako živahno, da je bilo veselje. Kar smo rekli o prvi igri, to velja tudi o drugi „Kmet Herod“. Mi samo želimo, da bi nam še večkrat pripravila naša mladina kakšno tako prijetno popoldne. Tudi iz trga jih je bilo nekaj, da se jih ni še več udeležilo, je bila vzrok veselica v Šmarju.

(Šmartinska občina v Rožni dolini) je imenovala nadučitelja g. Antona Lajnsica, koji je deloval 30 let v zgoraj imenovani občini kot učitelj, soglasno častnim občanom. Trud, katerega ima ljudski učitelj v šoli in izven nje, se sploh ne da poplačati. Če pa vidi, da njegovo prizadevanje ni bilo zastoj, da najde blagodejen odmev pri svojih soobčanah, gotovo mu je to bodrilo v njegovem delovanju ter mu nekoliko olajšalo težu življenja. Tudi Rožnodolska občina je to uvidela ter odlikovala svojega nadučitelja z najvišjo častjo, ki jo sploh ima pravico komu podeliti. Želimo, dragi gosp. Lajnsic, da bi še nam neupokojenim ostali i nadalje ljub prijatelj, želimo da bi uživali v pokoju mnogo pokoja!

(Zahvala) Za šolarsko knjižnico v Plešivcu so darovali gg.: dr. J. Serbec, zdravnik v Celju 1 K; dr. Fr. Mayer, odvetnik v Šoštanju 1 K; V. Kolšek, o. kr. notar v Šoštanju 8 knjig za Plešivce in 8 knjig za šolo v Ravnah; Fr. Rajster, župan v Šoštanju 1 K; Jakob Vrečko, učitelj v Šoštanju 3 K; M. Fras, o. kr. sodni kancelist 60 h; Kovač, tajnik v Velenju 60 h; J. Volk posestnik v Šoštanju 40 h. Velečenjenim darovalcem izreka se tem potom v imenu šolske mladine najsrčnejša zahvala. Prijatelji izobrazbe in napredka posnemajte to dobrodušno delo. Šolsko vodstvo v Plešivcu, dne 18. maja 1903.

(Nenavaden mrlič.) Posestnika Jožefa Bitenca iz Šmartnega pri Gornjemgradu so pogrešali od 14. januarja t. l. Vesel vaščan, posebno sorodniki so si mislili, da potuje, kakor po navadi, Bog va, kje po svetu. Stanovanje, v katerem je bival vedno sam, je bilo zaprto. Toda, ker ga le ni bilo od nikoder toliko časa, dasi se je pisalo in poizvedovalo na raznih krajih in bolnišnicah, seveda brezuspešno, posebno pa, ker bi moral plačati neke sodne stroške, je odredila sodnja, da se vzamejo inventarčno na zapisnik premičnine imenovanega posestnika. In res, šupanstvo v Boči je odredilo stvar na dan 14. maja t. l., t. j. ravno po preteku štirih mesecev, kar ga pogrešajo. Ker je bilo stanovanje zaklenjeno, se je moralo v isto vlomiti. Prvi prostor je bila spalnica; tu je bila postelja prazna. Ko pridejo

do kuhinjskih vrat, ki so imela v dno postavljeno veliko steklo, se je videlo, da je v kuhinji nekdo. Bitenc ležečega mrtvega na tleh pri štedilniku. Njegov polik postlano na tleh pri štedilniku. Bil je ležal je bil kakor mirno spečega človeka. Bil je pa ves izpremenjen in plesniv, da ga ni bilo možno poznati. Seveda po štirih mesecih ni to nič čudnega. Najbrže ga je zadušil puh iz štedilnika v spanju. V spalnici je bilo mogoče premrzlo, zato si je postlal v kuhinji pri štedilniku. Rajni je bil premožen, a je precejšen del svojega premoženja v podobi tisočakov potratil s potovanjem po svetu, ki mu je pa bore malo hasnilo, ker je navadno potoval gluh in slep. Človeka ni hotel nikoli imeti pri sebi, zato je tudi kot čudak zapustil ta svet.

(Čitalnica v Konjicah) priredi v najbližjem času v svojih prostorih v „Nar. domu“ s sodelovanjem članov deželne gledališča v Ljubljani gledališki igri „Huzarji“ in „Ženski Otel“. Slovenci iz Konjic in okolice! Požrtvovalni gospodje igralci iz Ljubljane se niso ustrašili niti truda, niti ogromnih stroškov, temveč z namenom, pokazati Slovincem, katerim ni mogoče obiskovati ljubljanskega gledališča, na kaki visoki stopinji stoji isto, s tem širiti narodno zavest ter ob enem vse Slovence navdušiti za prirejanje gled. iger, katere veliko vplivajo na probujo slovenskega naroda, hitijo od kraja do kraja. Dolžnost vseh zavednih Slovencev iz Konjic in okolice je, pustiti vse ozire, kateri odvrta tega ali onega od poseta prirediteljev v „Nar. domu“ v Konjicah v nemar in se udeležiti teh predstav zlasti, ker se nam tako redkokrat nudi kaka zabava! Na veselo evidenje tedaj v „Narodnem domu“.

(Brežice.) V soboto, dne 23. t. m. in v nedeljo 24. t. m. igrajo slavnoznani narodni igralci iz Ljubljane igri „Ženski Otel“ in „Huzarji“. Tržani in kmetje, udeležite se teh predstav v polnem številu. Zagotavljamo, da vam ne bo žal.

(Ptuj.) Naš zadnji dopis iz Ptuja je spravil vse tamošnje Nemce in nemškutarje po koncu. Najprej se je razkoračila stara ptujska klepetulja „Pettauer Zeitung“, za njo pa je pričel seveda tudi kruljavi „Štajerc“. Oba se grozno jezita, da se ne dajo slovenski kmetje več vloviti v „Štajerčeve“ mreže. Naš list imenujeta klerikalen, kar nas jako malo boli, kajti znano je, da je pri teh ljudeh sploh vsak zaveden Slovenec, bodisi kmet, obrtnik, uradnik ali duhovnik — klerikalec, dočim je vsak, ki trobi v nemškutarski rog naprednjak. Bilo bi nas torej v resnici sram, ako bi nas taki nemški budali, kakor sta „Štajerc“ in „Pettauer Zeitung“ imenovali naprednjake.

(Iz Runeš pri Ormožu.) Dne 17. t. m. je zborovalo „Kmetijsko društvo za Lešnico in okolico“. Udeležencev je bilo nad 100. G. predsednik F. Vabič je pozdravil navzoče in predstavil potovalnega učitelja g. J. Beleta in severnega brata Čeha g. Zagla. V dveipolurnem predavanju nam je izvrstni strokovnjak g. Belé alikal moderno vinarstvo in udeležence vzpodbujal k složenemu društvenemu delovanju. Gosp. podpredsednik Ig. Kuharič se je g. potovalnemu učitelju zahvalil in mu zaklical na svidenje v jeseni! — Gospod predsednik je na to prečital došle dopise. Društvo je pristopilo „Društvu za varovanje avstr. vinarstva“ v Kremsu. Po sprejemu novih udov, katerih je sedaj 131, se je zaključilo zborovanje. Prihodnji sestanek se vrši prihodnji mesec.

(Germanizacija na gornjeradgorskem sodišču.) Članek v 38. številki „Domovine“ z dne 15. maja je obudil vseobče zanimanje. Ljudstvo je začelo pozorneje gledati in opazovati svoje stanje. Posebno nas je razburil nek slučaj na gornjeradgorskem sodišču, ki pa ni ravno slučaj, ker se itak vedno dogaja. Od Sv. Jurija ob Ščavnici se je vršila pravda zavoljo nekega zemljišča. Stranki ne razumete niti trohice nemške besede, in vendar se je obravnavalo samo v nemškem jeziku. Le najvažnejša vprašanja so se stavila slovenski. Tudi obsodba se je prečitala le v nemškem jeziku. — Tako! Sedaj pa vprašamo: Kako pridemo mi do tega, da se pri gornjeradgorskem sodišču obravnava in sodi edino le v nemškem jeziku in to še celo proti izključno slovenskim strankam? Ali je o. kr. okr. sodnija

v Gornji Radgosi postavljena samo zato, da germanizira slovenski okraj. Ako moramo mi Slovenci plačevati davke, ki so v zadnjem času silno narasli, hočemo tudi, da se ugodi našim zahtevam in da se upoštevajo naše pravice. Upamo, da se kaj takega v o. kr. uradu več ne dogodi. Sicer pa znamo, kam se obrnemo.

(Gornjeradgonski tamburaši in peveci) imajo „majniški izlet“ ako bo lepo vreme k Sv. Trojici v Sv. gorah v nedeljo, dne 24. maja in priredijo pri gostilničarju Ferdu Mliariču v tni koncert s petjem in tamburanjem v jako velikim sporedom. Zavedne Trojičane in sosede pa vabimo na veseli skupni sestanek. Na svidenje!

Letno poročilo društva slov. odvetniških in notarskih uradnikov v Celju.

Koncem četrtega društvenega leta je imelo društvo 55 rednih udov, 7 ustanovnikov in 16 podpornih članov. V petem društvenem letu, t. j. od 24. aprila 1901 do 9. novembra 1902 je na novo pristopilo 45 udov, izbrisati se jih je moralo 8 vsled neizpolnjevanja dolžnosti nasproti društvu, tako da je društvo koncem petega društvenega leta šlo 92 rednih udov; število ustanovnikov in podpornih članov je ostalo neizpremenjeno.

Ti člani so plačali: 1. Na pristopnini znesek po 51 K 20 v; 2. na mesečnini 481 K 40 v; 3. na podporninini 21 K, skupaj 553 K 60 v. — Daljni dohodki društva so bili: 4. prirastle obresti a) pri posojilnici v Celju 35 K 88 v, b) pri poštni hranilnici 4 K 86 v, skupaj 40 K 74 v; 5. dohodek koncerta 24. marca 1901 100 K; 6. donek 1. skupine v Trstu 30 K 80 v; 7. vrnjene pogojne podpore 192 K 53 v; 8. pri poštni hranilnici vzdignjena gotovina 153 K 94 v; 9. stanje blagajne 24. marca 1901 39 K 45 v; skupni dohodki so torej znašali 1111 K 6 v. — Podpore se je podelilo dvanajsterim članom: a) nepogojne v znesku po 42 K, b) pogojne (v brezobrestnih posojilih) 291 K — skupaj 333 K, c) rednim članom se je odpisala mesečnina na določen čas, trem pa zavrnila prošnja za podpore z ozirom na § 12 društvenih pravil. — Daljni društveni izdatki so d) za poštnine in koleke 50 K 95 v, e) za knjige in časopise 28 K 87 v, f) za poravnaje tiskarjevega računa za društveno glasilo „Slov. pisarna“ 75 K 34 v, g) za upravne stroške 51 K 70 v, h) za upravne stroške II. skupine (25 % mesečnine) 13 K 48 v, i) v celjsko posojilnico naložena glavnica in kapitalizovane obresti 480 K 13 v, k) stanje blagajne 10. novembra 1902 68 K 59 v, skupni izdatki so bili 1111 K 6 v. — Društveno premoženje obstoji torej iz: I. V celjski posojilnici na knjižico št. 5974 naložene glavnice po 1135 K 88 v; II. pri poštni hranilnici naložene glavnice po 158 K 77; III. pri rednih članih pogojne podpore po 315 K 65 v; IV. vrednosti pisarniške oprave po 86 K 99 v; V. stanje blagajne po 68 K 59 v, — skupaj 1765 K 88 v.

V petem društvenem letu so se rešile društvene zadeve pri 21 rednih in eni izvenredni odborovi seji. Odbor je poskusil pridobiti istrake in dalmatinske odvetniške in notarske uradnike, da se pridružijo organizaciji in razposlal istim do 200 vabil, na katera pa se niti eden ni odzval. Pač pa sta naznanila svoj pristop eden odvjetnik in eden notar; ostalo je pa samo pri naznanilu, — pozneje pa nista dala več o sebi slišati.

Koj v početku tega društvenega leta se je odbor z vso vnašo zavzel, da se uvede ne deljskega počitka v odvetniških in notarskih uradih uzakoni. V to svrhu se je priredilo posebno zborovanje dne 22. septembra 1901, pri katerem se je sklenilo izdelati načrt temu zakonu in ga po naših poslancih vladi predložiti. Pri tem zborovanju se je tudi sestavila resolucija za predrugačenje vladinega načrta zakona za zavarovanje zasebnih uradnikov in obitelji istih za starost in onemoglost v 11 točkah. Te zadeve je potem državni poslanec gosp. Josip Žičkar na prošnjo odbora izročil socijalno političnemu odseku. Sklenilo se je tudi v dogovoru z bratskim društvom moravskih tovarišev v Brnu, izdati skupno društveno glasilo, kateri sklep se pa vsled indolence drugih bratskih društev ni izvedel.

Druge slovenske novice.

(Umrl je) v Ljubljani tamošnji notar gosp. dr. Rupert Bežek po kratki bolezni. Bil je res strokovnjak in je bil eden izmed onih redkih slovenskih pravoslovcev, ki so v svoji stroki delovali tudi znanstveno. N. v. m. p.

(Slovenci za Hrvate.) V Ljubljani se bo vršil v nedeljo, dne 24. t. m. velik protestni shod, na katerem bodo ljubljanski Slovenci protestirali proti dogodkom na Hrvatskem in izrazili svoje sočutje banovim žrtvam. Shod se vrši v veliki dvorani ljubljanskega „Mestnega doma“.

(Valvazorju), slavnemu kranjskemu zgodovinarju, bo postavila naučna uprava spomenik v Ljubljani. Model je izgotovil domači kipar, prof. Gangl, soha se bo pa vili na Dunaju. Spomenik bo stal v parku pred deželnim muzejem v Ljubljani.

(Roparska družba) se klati po gozdih v radeškem okraju na Dolenjskem. Ljudstvo je v vednih skrbah za svoje življenje in imetek. Treba bi bilo, da se orožništvo pomnoži in preiščejo in očistijo gozdi te sodege.

(Medveda), tri stote težkega, je ustrelil g. Josip Strle, posestnik v Koritnicah pri Knežaku na Notranjskem, v nedeljo, dne 17. t. m. To je že tretji medved, katerega je ustrelil g. Strle.

(Protestantovska gonja na Koroškem.) V Železni Kapli so imeli včeraj protestantovsko božjo službo, dasiravno ni v Kapli niti toliko protestantov, kolikor je prstov na eni roki. Seveda je s tem „Proč od Rima“ zvezan tudi lov na slovenske kmete, da bi se vjeli na nemčurske limanice, toda upamo, da se bodo naši ljudje znali obraniti teh pruskih brenceljnov.

(Ponesrečil se je) v Kotmarivasi na Koroškem Stefan Prosekar, član znane narodne rodbine. Padel je s kolesom in se poškodoval. Iskal je prepozno zdravniške pomoči. Prepeljali so ga v celovško bolnico, kjer je umrl vsled zastrupljenja krvi. Pokojnik je bil vrl narodnjak. Čast njegovemu spominu.

(Železniški sprevednik ponesrečil.) Sprevednik Rögelsberger je padel v Divači s tovornega vlaka pod kolesa, ki so ga popolnoma raztrgala.

(Stražnik morilec.) Stražnik Colomban iz Tržiča na Goriškem je spremljal iz Trsta izgnanega Colauttija na dom. V Ronkih sta stopila v gostilno, da popijeta liter vina. Kar naenkrat udari stražnik Colauttija s pestjo po obrazu. Ta mu udarec vrne, na kar potegne stražnik sabljo in prebode Colauttija skozi srce. Pravijo, da je stražnik zblaznel.

(Toča.) V soboto je padala v goriški okolici kakor oreh debela toča, ki je naredila precej škode.

(Tržaški Slovenci za Hrvate) V nedeljo se je vršil v telovadnici „Tržaškega Sokola“ ljudski shod ob velikanski udeležbi, bilo je nad 2000 udeležencev, na katerem se je izrekel oster protest proti ravananju bana in njegovih privržencev, proti postopanju skupne vlade, ki daje banu avstrijske polke na razpolago in proti vojninstvu Hedervaryjevih vohunov v Avstriji. Značilno je, da je bila prva brzojavka uredništva „Soče“, s katero je isto pozdravilo shod tržaških Slovencev, zaustavljena!

(Kdo je v Trstu „tujec“?) Mizaraki mojster Josip Bonazza ima 30 delavcev, med katerimi je šest italijanskih podanikov, pet Slovencev in drugi so Tržičani. Dokler so bili sami Italijani, domači in inozemski, v delavnici, so bili val „domačini“, ko pa je mojster najel onih pet Slovencev iz Kranjskega, ga je nekdo satežil na magistratu, da najema „tujce“, ko „domačini“ nimajo dela. Magistrat ga je v resnici pozval na odgovor. Torej smo avstrijski Slovenci v Trstu „tujci“, italijanski podaniki pa „domačini“. Tako je spoznal tržaški magistrat in tako mora menda tudi biti.

(Tržaška „Edinost“) ima med slovenskim časopisjem prilično ravno isto stališče kakor naša „Domovina“. Kakor smo se mi, razen da je tudi ona gospodi v Ljubljani, katere si pridržuje med drugim tudi to, da je opazila, kaj pusti Lahom, kakor bodo menda tudi naši Slovenci očitali, češ da smo opustili boj proti Nemcem, „Edinost“ odgovarja na to obdolžitev s tem, da

„Položenje vodilne gospode na Kranjskem je menda nekoliko drugačno kakor tu ob periferiji. Izjavljamo pa, da prenehamo z rekriminacijami na naslov Ljubljane isti hip, ko bomo videli, da so začeli — to velja na naslov obeh taborov — proti Nemcem rabiti vsaj polovico tiste energije, kolikor je kažemo mi v borbi proti Italijanom!“

(V Trstu) so začeli stavkati mizaraki pomočniki. Stavka jih okrog 800.

(Bomba v Trstu) V ponedeljek zvečer je v ulici Sanitá pred realko, ravno ko je vozil mimo voz električne železnice eksplozirala bomba. Ponesrečil ni nihče. Pozneje so našli na tračnicah električne železnice ostanke bombe, ki je bila napolnjena z dinamitom. Storilec še niso dobili.

(Banka „Slavija“.) Življenski oddelek tega slovanskega zavarovalnega zavoda izkazuje za prvo četrtletje 1903 tako sijajne uspehe, da jih e treba upoštevati. V teh treh mesecih je bilo predloženih 1950 oglasil za kapital K 5.295 760 —, od katerih se je sprejelo 1507 za K 4.108 960 —. Kapitaovl in pokojnine bilo je v tej dobi izplačano K 372 052 50 V dobi svojega obstanka izplačala je banka v vseh oddelkih K 73 962 032 88, rezervni fondi so narasli na K 26 906 032 32, dividende pa je bilo dosedaj členom izplačane K 1 061 385 37, ker „Slavija“ kot vzajemni zavod razdeljuje ves čisti dobiček med svoje člane. Iz navedenih števk je jasno, da občinstvo priznava prednosti tega velikega slovanskega zavoda, kateri se šteje vsled svojega močnega razvoja med prve v Avstriji. Narodno-gospodarsko stališče pa zahteva od vsakega Slovana, da se pri izbiri zavarovalnice obrne do zavoda, ki je znan, da je dober in vseskozi slovanski.

Poročilo

o izteku dne 5 aprila t. l. v Žalcu vršivšega se glavnega zborovanja južnoštajarskega hmeljarskega društva.

Društveni predsednik, g. dr. Mih. Bergmann pozdravi takoj po 3. uri popoldne došle društvenike in goste, povdarja tužno bodočnost našega hmeljarstva vsled nakanjenega zvišanja carine v Nemčiji in snujočega se provenjenčnega zakona, omeni ogromno nalogo, katere vsled tega zadene južnoštajarsko hmeljarsko društvo, opominja hmeljarje k vzajemnemu delu in otvori glavno zborovanje.

I.

Društveni tajnik poroča potem o delovanju sledeče: Južnoštajarsko hmeljarsko društvo je tudi v prošlem 22. letu svojega obstanka bilo delavno. Glavna skupščina je zborovala dne 6. aprila in tiskano poročilo o izteku tega zborovanja se je poslalo udom, oblastvom in avstrijskim hmeljarskim društvom. Odborovih sej bilo je 19, pri katerih se je poleg raznih sklepov sestavilo 13 poročil o rasti hmelja, o vplivu vremena nanj, o škodljivcih in boleznih ter končno o tržni tendenci ter cenah hmeljskih, katere so se pričela v sledečih listih: „Hopfen- und Brauerzeitung“ v Žatcu, „Hopfen- und Brauerzeitung“ v Norimbergu, „Gambrinus“ na Dunaju, „Oesterreichische Brauer- und Hopfenzeitung“ v Pragi, „Deutscher Bierbrauer“ v Stuttgartu, „Allgemeine Braumeister Zeitung“ v Berlinu, „Deutscher Brauerei-Anzeiger“ v Monakovem. Ta poročila so se nadalje tudi še razposlala hmeljarskim društvom v Fürstfeldu, Žatcu, Daubi, Auschi, Poleppu, Rakonici in Norimbergu, kakor tudi cesarskemu nemškemu konzulatu na Dunaju in posameznim večjim hmelje tržcem.

Dne 9. septembra t. l. se je bilo odposlalo tudi brzojavno poročilo norimberškemu časopisu za hmeljarstvo — „Nürnberger Hopfenzeitung“ — sledeče vsebine:

„Obiranje končano, kupovanje živahno, cene 55—75 in „tikof“, tendenca čvrsta“.

Že dolgo časa ni imel hmelj tako omahljivih cen, kakor v prošlem letu; cene so se menjavale od 50—130 gld pr kg. Povprečna cena mu je bila vendar le samo 70 gld. Tržna tendenca je bila vseskozi zelo živahna, in blago je zamenjavalo v najkrajšem času svoje lastnike. To je dokaz, da je bilo isto najboljše kakovosti. Kar se tiče množine pridelanega hmelja, se mora

opomniti, da ni dosegla one iz l. 1901 (6500 met. stotov).

Sodniško zaprisežena izvedenca sta bila naprošena dne 31. avgusta t. l. po g. Hahnu, da da sta razsodila o nekem pravnem slučaju.

Poskuševalnemu zavodu za pivovarstvo v Pragi se je tudi v prošlem letu vposlala mala množina hmelja v preskuševalne namene.

Poprava in razsvetljava gomile ustanovnika našega hmeljarstva — Josipa Bilger — se je tudi lani preskrbela na račun hmeljarskega društva.

Pri dne 17. junija t. l. vršeči se III. odborovi seji se je sklenilo na predlog župana, g. Josipa Širca, pozivati županstva po časopisih, naj se za ustmeni pouk hmeljarjev o obiranju, sušenju in shranjevanju hmelja obračajo na hmeljarsko društvo.

Nadalje se je na predlog prej imenovanega g. Josipa Širca sklenilo pri VIII. odborovi seji dne 12. avgusta t. l., da se naprosi c. kr. poljedelsko ministrstvo za ustanovitev službe potovalnega učitelja za hmeljerejo. Dotična vloga še čaka rešitve.

Glasom sklepa glavne skupščine z dne 6. aprila 1902 se je vložila pri c. kr. poljedelskem ministrstvu vseskozi utemeljena prošnja za zvišanje vsakoletne, južnoštajarskemu hmeljarskemu društvu dovoljene subvencije, koja prošnja pa še do danes ni rešena.

Na nadaljno izvajanje sklepa navedene glavne skupščine, glede množine na posameznih železničnih postajah Savinjske in Šaleške doline vsako leto pretovorjenega hmelja, se je naprosilo c. kr. železniško ministrstvo, naj bi naročilo generalnemu ravnateljstvu južne železnice, da izroči navedene podatke južnoštajarskemu hmeljarskemu društvu na njegovo prošnjo. To prošnjo je rešilo c. kr. železniško ministrstvo tako, da se generalnemu ravnateljstvu imenovane železnice priporoča, prošnjam hmeljarskemu društvu ustrezati — primorati k temu se generalno ravnateljstvo ne more.

S ponesom in posebnim zadovoljstvom sme zreti vodstvo južnoštajarskega hmeljarskega društva na po njegovem prizadevanju ustanovljeno hmeljsko pripravljalnico. Taista se je že v lanski seziji izročila prometu ter bila po hmeljskih trgovcih koj od začetka rabljena v veliki meri, da se je dokaz nujne potrebe tega zavoda sijajno obnesel.

Dasi se je otvoritev vsled nepričakovanih zaprek zakasnila skoraj tri tedne, imela je hmeljska pripravljalnica vendar že v svojem prvem poslovnem letu bruto dohodka okoli 2000 kron. Kakor znano, si je stekel za to prevažno zadevo južnoštajarskega hmeljarstva največjo zaslugo g. Jos. Širca.

II.

Letni račun, kateri izkazuje 639 94 K dohodkov in 659 44 K izdatkov, se je pregledal po gg. Antonu Goršku in Francu Virantu ter odobril.

III.

Volitev društvenega odbora se je izvedla, kakor sledi: Načelnik: g. dr. M. Bergmann, njegov namestnik: g. Fran Roblek; tajnik in blagajnik: g. Anton Petriček; odborniki: gg. Karol Janič, Josip Širca in Vinko Wabič.

(Konec prihodnjič.)

Društveno gibanje.

(Klub biciklistov „Celjakega Sokola“) opozarja svoje člane in slavno občinstvo na cestno dirko, ki jo priredi v nedeljo, 24. t. m. po sporedu, kako smo ga že pričeli.

(Savinjsko učiteljsko društvo) zboruje v četrtek, dne 28. majnika t. l. ob 2. uri popoldne v šolskem poslopju v Braslovčah po naslednjem sporedu: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja in dopisi. 2. Geometrične podobe in počitovanje njih medsebojnega razmerja (poroča gosp. Maršec). 3. Volitev novega odbora. 4. Nasveti. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Vabilo) k I. občnemu zboru prostovoljne požarne brambe v Arjivasi, ki se vrši dne 7. junija 1903 ob 4. uri popoldne v gostilni gosp. Martina Razboršek v Arjivasi. Spored: 1. Pozdrav. 2. Govor o veliki važnosti požarnih bramb. 3. Vpisovanje udov. 4. Volitev odbora. 5. Pred-

logi in nasveti. 6. Šaljiva dražba v korist nove požarne brambe. Med točkami sporeda in slednjič pri prosti zabavi petje. K prav obilni udeležbi najprijazneje vabi ustanovni odbor.

(Iz Konjic.) V nedeljo, dne 24. majnika t. l. ob 3. uri popoldne vrši se bode v društveni sobi ustanovni občni zbor bralnega društva po sledečem dnevnem redu: 1. Volitev predsednika zboru. 2. Volitev odbora. 3. Določitev udnine. 4. Slučajnosti. Pripravljalni odbor.

(„Športno društvo Maribor“) naznanja vsem cenjenim g. kolesarjem, ki se hočejo udeležiti velike slavnosti „Ciril in Metodove“ družbe dne 7. rožnika v Mariboru, da jim bode preskrbelo prenočišča in shrambe za kolesa; dotičniki naj se pa poprej najmanj do 1. rožnika 1903 blagovolijo javiti pri predsedniku omenjenega društva, g. dr. Ivanu Glaserju v Mariboru.

(„Bodočnost“.) Ker čujem od raznih strani, da bi mnogi rodoljubi radi podpirali mlado društvo „Bodočnost“ v njega težavnem delu bodisi z denarjem, bodisi s knjigami, javljam tem potom, da se za sedaj pošilja vsaka podpora na naslov podpisanega. Pripominjam, da naj bodo knjige pripravne za kmetsko ljudstvo. Osobito so dobre gospodarske knjige dobrodošle. — Vekoslav Spindler, medicinec v Gradcu, Hauptplatz 15, II. Stiege, III. Stock.

(Slov. izobraževalno in zabavno društvo „Naprej“ v Gradcu) priredi v nedeljo, dne 24. maja 1903 prvi zabavni večer s sledečim sporedom: 1. pl. Farkaš: „Koračnica Zvonimira“, tamburaški zbor. 2. Kocjančič: „Šopek narodnih pesmi“, moški zbor. 3. Brož: „Venec slovenskih pesmi“, tamburaški zbor. 4. dr. G. Ipavc: „O mraku“, moški zbor. R. Fašalek: „Leži, leži“, četverospjev. 5. A. Dubuque: „Ptica“, brač solo g. jur. C. Krek s spremljevanjem na glasovirju g. jur. Kl. Vobič. 6. V. Vodnik: „Začevoljni Kranjec“, moški zbor. 7. pl. Farkaš: „Sretni imendan“, tamburaški zbor. 8. pl. Zajc: „Hrvatice“, tamburaški zbor. Prosta zabava. Začetek ob 8. uri zvečer. Lokal: „Hotel Triest“. Vstopnina za osebo 30 vin. Odbor.

(„Slovenska Matica“) vabi na CXXXII. odborovo sejo v Ljubljani, v sredo dne 27. velikega travna 1903 ob petih popoldne v društveni pisarni. Spored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o CXXXI. odborovi seji. 3. Poročilo o računih za l. 1902. 4. Poročilo o pripravah za redni občni zbor. 5. Tajnikovo poročilo. 6. Eventualia. Predsednik Fr. Levac.

(Klub slovenskih agronomov na Dunaju) naznanja sestavo novega odbora za III. tečaj svojega obstanka. Izvoljeni so bili: Predsednik: cand. agr. Rado Lah. Podpredsednik: cult. tehu. Franjo Papež. Tajnik: stud. agr. Josip Holc Blagajnik: stud. forest. Franjo Pahernik. Preglednik: cand. forest. Janko Urbas.

Dopisi.

Šmihel pri Pliberku. Dne 7. junija t. l. prirede igralci dramatičnega društva iz Ljubljane pod vodstvom g. Danila pri nas dve gledališki predstavi „V Ljubljano jo dajmo“ in „Oče in oči, ali ženski Otel“ in sicer prvo ob 4. uri popoldne, drugo ob pol 8. uri zvečer.

Ker je to edina predstava na Koroškem, katero bodo priredili ljubljanski igralci, je to velepomenljiv dan in se zaradi tega vabijo vsi zavedni Slovenci k najmnogobrojnejši udeležbi, da naši nasprotniki uvidijo, da nas ne bodo še tako hitro pohrustali, kakor bi radi — in da v naših praih bije srce za dom.

Izven Koroške pa vabimo slavna slovenska društva, da prirede ta dan svoje izlete v Šmihel, ker je zveza z vlakom za obe igri jako ugodna, za prihod in odhod in nikomur ne bode žal, kdor že ni videl slovenskega Šmihela z njegovo krasno lego in okoličico, pogled na Peco in krasno Podjunsko dolino. Oddaljen je Šmihel od pliberškega kolodvora 20 minut.

Za zabavo bode skrbelo med igranji znano pevske in tamburaško društvo „Goratan“ iz Šmihela. Videli boste 12 čvrstih kmetijskih fantov, kaj ti premorejo.

Na avdenje torej dne 7. junija v Šmihel, ko si bomo štajarski, kranjski in koroški Slovenci podali roke ter si obljubili, da hočemo

složno in s skupnimi močmi pobijati naše nasprotnike — tlačitelje slovenskega naroda. Pridite torej v obilnem številu, da nas pokrepite in navdnete za narodni boj, da ne obupamo osamel.

Politični pregled.

(Državni zbor.) V torkovi seji je bil na dnevnem redu nujni predlog poslanca Biankinja glede dogodkov na Hrvaškem. Pred sejo je in terpeliral posl. Wolf zaradi poštne oficijala Pogatschnigga, znanega protestantskega agitatorja. Posl. Ploj je interpeliral zaradi jezikovnih razmer pri graškem nadsodišču Biankini je nato v dolgem govoru, ki ga je začel hrvaški, ute meljeval nujnost predloga. Rekel je, da je potrpežljivost Hrvatov dosegla vrhunec. Ne ve se koliko ljudi je že bilo dosedaj obešenih. Ječe so polne. Zaprti so vsi uredniki opozicijskih listov. Do tedaj je bilo po vojaki ubitih devet najst oseb. Izmed policajev, orčnikov in vojakov ni nihče ranjen, kar je dokaz, da narod ne krši zakona. Körber mu je odgovoril, da ostane na svojem stališču, da se avstrijski državni zbor nima pravice vmešavati v onostranske zadeve. Govorili so še poslanci Dyk, Žitnik, Perić in Vuković in končno še Biankini svoj zaključni govor. Prvi predlog, da vlada odstrani banove vohune iz naših krajev, in tretji, da naj vlada ukrene, da se razburjenje poleže, nista dobila dvacetinske večine, drugi pa, da naj vlada pojasni vzroke, zakaj se je uveljavila preiskava proti ljubljanskim tiskarnam, je bil sprejet. Potem se je nadaljevala razprava o ne deljskem počitku. Danes je zopet seja.

(Imunitetni odsek) je sklenil izročitev posl. Schönererja, Steina, Wolfa, Malika in Holanskega. Izročitev posl. Tavčarja se je zavrnila.

(„Jugoslovanska Zveza“) ima zopet načelnika dr. Šušteršiča. Podnačelnikom je bil izvoljen posl. dr. Ploj.

(Za italijansko univerzo v Trstu) so sklicali italijanski dijaki v Trstu shod, ki se je vršil včeraj ob veliki udeležbi. Protestiralo se je proti dogodkom na univerzi v Inomostu in sprejelo resolucijo v kateri se zahteva ustanovitev italijanskega vsenčilišča v Trstu.

(O dogodkih na Hrvaškem) govori najjasnejše brzojavka, ki jo priobčujemo na drugem mestu. Grozno je, kar se izve z one strani, ali to so le malenkosti, kajti potanko se ne more izvedeti, ker preži policija na vsako pismo, ki pride na Hrvaško in gre iz Hrvaškega. Resnica je, da so ječe prenapolnjene, ravnotako bolnice, v katerih že ni prostora za ranjence in umirajoče. Po vseh koncih in krajih Hrvaške se strelja na narod, kakor na divjo zver. V Zagrebu se bje pravi boj po vseh ulicah. Ban je zapovedal, da časopisi ne smejo priobčiti o dogodkih ničesar drugega kakor samo oficijalna poročila brez vsakega komentarja. Drugače bi se dotične tiskarne takoj zaprle. Položaj je v obče tako resen, da se je bati res občega vatanka. Čudno je, da se ves svet briga za dogodke v Macedoniji, za Hrvaško nihče, niti naš gospod Körber. Radovedni smo, ali bo cesar sprejel dalmatinske poslance v avdijenci, da mu pojasnijo razmere na Hrvaškem.

(Novo bolgarsko ministrstvo) je takole sestavljeno: General Petrov predsedstvo in zunanje zadeve; Petkov notranje zadeve; Grenadiev pravosodstvo; Šišmanov nauk; Manušev finance; Savov vojno in Popov trgovino.

(Macedonija) Dozdaj so zaprli 24 profesorjev in okrog 900 ljudskih učiteljev, ker jih sumijo, da so v zvezi z dinamitnimi atentati. Albanci se upirajo turškim četam in so napadli taborišče maršala Ruždi paše.

(Na Ruskem) so zasledili revolucijsko gibanje med častniki. V Petrogradu se je neki častnik ustrelil, da bi se izognil kazni radi revolucijske agitacije.

(Francoska zbornica) je začela razpravo o vladnem postopanju ob zapiranju redovnih šol. Zbornica je z veliko večino odobrila vladno politiko in izrekla zaupanje ministrekemu predsedniku Combesu.

Grozne vesti iz Zagreba.

(Brzojavka „Edinosti“).

ZAGREB 20. (Privatno. Od Zagreba do štajarske meje v pismu in od tu brzojavno.) V žalosti pošiljam vam sledeče vesti, ker mi srce bije, ne morem vse podrobnosti napisati. Včeraj je bilo **21 obešenih in 40 ubitih.** Položaj neizmerno grozen in resen. Ne ve se, kaj se more danes zgoditi. Danes je obletnica po smrti hrvaškega bana Jelačiča. Što Bog da i sreča junačka. Pozdravite brate Slovence!

Zahvala.

Povodom nenadomestljive izgube našega nepozabnega soprega, oziroma očeta, gospoda

MIHAELA PERGER-ja

posesnika v Žalcu

izražamo vsem cenjenim prijateljem in znanjem najiskrejšo zahvalo za izraženo sočutje ob smrti in pogrebu nepozabnega rajnega. Posebno zahvaljujemo prečastito duhovščino in vse slavno občinstvo, ki se je v tako mnogobrojnem številu udeležilo zadnjega spremljanja.

(219) **Žaljuči ostali.**

ZAHVALA.

Povodom imenovanja nadučiteljem došlo mi je od častitih kolegov, kolegij in prijateljev toliko pristranskih častitk, da mi ni mogoče se vsakemu posebej zahvaliti. Izrekam torej tem potem vsem onim, ki so se me o tej priliki spominjali, najpristranejšo zahvalo.

Sv. Martin v Rožni dolini, 20. maja 1903.

(223) **IVAN KVAC, nadučitelj.**

Naprodaj

je takoj štacunska oprava še v dobrem stanu in pa nekaj blaga. — Naslov se izve pri upravnistvu „Domovine“.

(224) 3-1

Prodajalka

izurjena v špecerijski in manufakturni stroki, se takoj sprejme pri **Bezenšek, trgovcu** na Frankolovem.

(222) 3-1

Proda se

več dobro pogojenih travnikov s trikratno košnjo, tudi za stavbne prostore primernih, ležečih ob novi cesti v Gaborjih blizu Celja in na Teharih za gostilno „Pišek“, kakor tudi uto za krmo.

Več se izve pri lastniku **Ivanu Dolinarju** v Celju.

(226) 1

Čatežke toplice

pri Brežicah se dajo koncem tega leta

✓ v najem.

Ponudbe sprejema do 1. septembra t. l. podpisano oskrbnistvo, pri katerem se lahko poizvejo tudi vse podrobnosti.

(222) 3-1

Oskrbnistvo brežiške graščine v Brežicah.

Dobro vino

lastni pridelek

liter po 24 in 28 krajcarjev toči

pri starem **S. SELIŠEK** Villa Amaliya

ter se priporoča za obilni obisk.

Istotam se proda izvrstno vinogradiško posestvo z lepo hišo, katere je za poletno stanovanje posebno primerna.

(223) 1

Učiteljica

na petrazrednici v majhnem trgu v Savinjski dolini. Želi takoj

--- menjati službo ---

z učiteljem ali učiteljico v Slovenskih goricah. — Naslov: „**SREČA 22**“, poste restante Maribor, do 2. junija 1903.

(227) 2-1

Krompir in fižol

(228) 3-1 **kupi**

Anton Kolene, trgovec v Celju.

Kdor kaj ima, naj takoj naznani.

V najem

želim vzeti hišo, pripravno za

trgovino mešanega blaga.

Nasl v se izve pri upravnistvu „Domovine“.

Vizitnice

priporoča tiskarna Dragotin Hribarja v Celju.

Naznanilo.

Zoper grozno plesnobo (Oidium Tuckeri) ima vinogradnikom na r. zpolago deželna preizkuševalnica v Gradcu (Heinrichstrasse št. 47) in deželna preizkuševalnica v Mariboru zmlato žveplo v vrečah po 50 kg po 8 K (16 K 100 kg). Manj kot 50 kg se ne oddaja. Zmlato žveplo je najfinije vrste (90—95%), finosti in se po deželnih strokovnjakih pred odposiljavitvijo preliše glede čistosti in finosti. Naročniki naj se obenem z dotičnimi zneski in natančnim naslovom (pošta in železniška postaja) obrnejo na eno izmed omenjenih deželnih preizkuševalnic. Vsaki pošiljavi se doda kratko navodilo glede uporabe.

GRADEC, meseca maja 1903.

(208) 3-2

Štajarski deželni odbor:

Edmund grof Attems, l. r.

Slovite žveplene toplice na Hrvaškem

železnična **Varaždinske toplice** brzojavna postaja in postaja

ob Zagorski železnici (Zagreb-Čakovec)

Analiza po dvor. svetniku profesorju dr. Ludvigu I. 1894. 58 stopinj Celzija vroč vrelce, neprekošen po svojem učinku pri mišičnem in sklepem revmatizmu, trganju, vnetjih in kostolomih, putiki, neuralgiji, ischiji itd., ženskih boleznih, kožnih in skrivnih boleznih, kronični ledvični bolezni, mehurnemu katarju, kovinski dykraziji, kakor zastrupljenju s evincem in živim srebrom itd. itd., pri boleznih v požiralniku, prah, jetrih, pri žilodolnih bolečinah, hémorrhoidih itd. itd.

Elektrika. Masna.

Zdravilišče z vsem komfortom, vodozgodom, pripravi za zdravljenje z mrzlo vodo s tušom in po Knipperem načinu, celo let. odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Velik, krasen park, obsejni nasadi, lepi izleti. Stalna topla godba, obstoječa iz članov zagrebških kraljeve opere. Plesne zabave, koncerti.

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje gostov vsak dan omnibus. Na razpolago so tudi posebni vozovi in se viječno prosijo, da se dotične naroči naprej pri upravi toplice.

Zdravniške podatke daje topliški zdravnik dr. A. Longhino.

Prospekte in brošure razpoložljive gratis in franco

(179) 12-6

uprava toplice.

IVAN IVNIK

podobar, slikar in pozlatar
v Soštanju

priporoča se slavnemu občinstvu za vsa v to stroko
spasajoča d. la, posebno župnijskim predstojništvom za
(213) nova slikanja cerkev ali popravil. 3-2

Lepo stanovanje

obstoječe iz štirih sob, kabineta itd., v I. nad-
stropju se odda v celjski okolici stalni stranki
s 1. junijem.

Hiša je čisto blizu mesta, ima lepo lego
in krasen razgled; zraven hiše je velik vrt
in priznana dobra pitna voda.

Naslov se izve pri upravnistvu „Domo-
movine“ (206) 4-3

NAPRODAJ

štiri mlade breje krave, dve te-
lici, zeleno, sladko seno, otava
in detelja.

Posestvo „LIVADA“ (Gaberje
(215) 3-2 pri Celju).

Prebolski rudnik v Zabukovici.

Tvrška g. Josef Wolf v Št. Petru, Sašinska
dolina (poprej g. Stocker, Hoffmann & Comp.)
prodaja debeli premog (Stück) à K 1.60 per
100 kg, srednji premog (Mittel) à K 1.40 per
100 kg in sicer takoj pri jamah (loko Grube).
Premog se zamore vsak čas dobiti. (175) 6-6

V nobenem slovenskem domu, zlasti ne v slo-
venskih društvenih dvoranah, se ne sme po-
(211) 3-2 grešati

Prešernove sohe.

Ki je uzorno izdelana v velikosti 42 cm, ter stane 7 K.
Doprni kip

Janka Kersnika

25 cm velik, brez podstavka, za 3 krone.

V velikosti 22 cm po K 1.80 — s podstavkom — kipea

Simona Gregorčiča in Jenko-ta

Zabojčke računim za lastno ceno.

Vsa čitalniška, bralna, ognjegasna in druga
društva opozarjam na ugodno priliko, da okrase
svoje domove z domačimi umotvori in vabim
prav vljudno k naročbi

JERNEJ BAHOVEC

trgovina s papirjem in pis. potrebščinami
Ljubljana, Sv. Petra cesta 2.

Za hmeljarje!

1200 les

in dve kompletni sušilnični opravi
(štelaže, peči in cevi)

v dobrem stanju, takoj skupaj ali posebej po ceni prodaja

Vincenc Janič

pek in trgovec z vinom v Celju, Gosposke ulice.

Trgovskega pomočnika in učenca

sprejme tvrdka NORBERT ZANIER & SIN v Št. Petru
(221) 3-2 v Sav. dolini.

Naprodaj

je lepo zidana hiša v trgu na Sp. Stajarskem. Posloplje
je zelo obširno in je pripravno za gostilno. Zraven je
tudi veliko zemljišče. — Več pove JOSIP ŽICKAR v
(205) 3-3 SEVNICI št. 84.

Največje, najhitrejšje
ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 86 le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 31.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljše železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lito
železo, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

— Tomazeva žlindra, najboljše umetno gnojilo. —

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

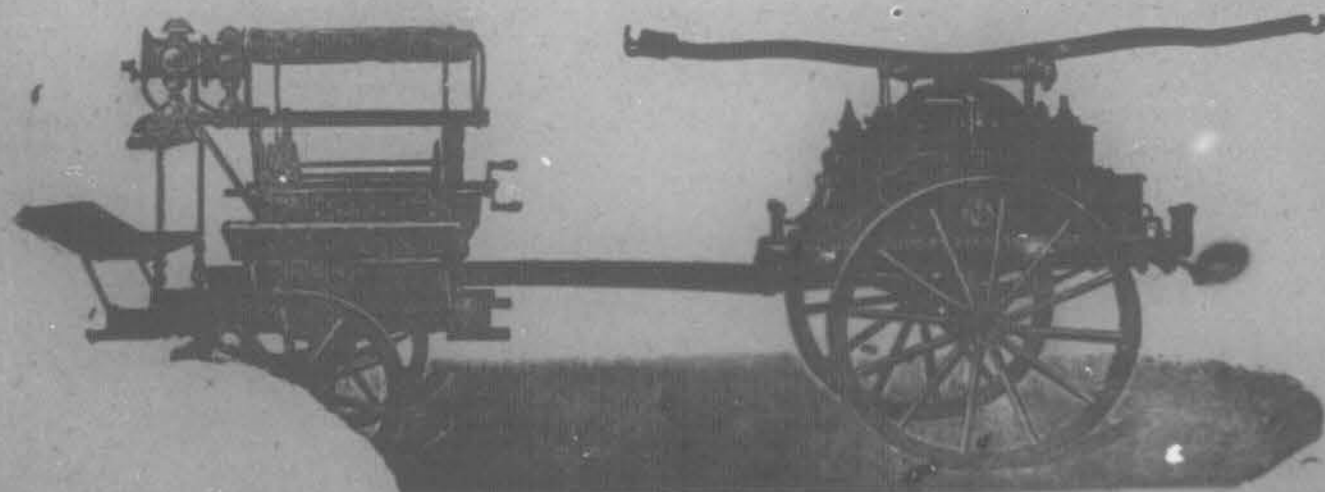
C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kme-
tijskih strojev, I. moravske mehanične delavnice
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom
brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrzavanju in s priredbo,
da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — namoča v
teku trih dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodje, daje
vse drugo gasilno orodje, delade, pase, eskise itd., kmetijska
pojore in Peronospora-brizgalnice. — Blago solidno, elegantno in
ceno. Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

SVOJI K SVOJIM!

Narodni trgovci in obrtniki, katere priporoča slavnemu občinstvu slovensko obrtno društvo v Celju:

Josip Hočevnar

trgovina z modnimi oblekami in konfekcijami za gospode in dečke
CELJE, Kolodvorske ulice št. 5

priporoča za spomladno in poletno sezono svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi športne suknje, površnike in haveloke po najnižjih cenah.

Bogata izber tu- in inozemskega modnega blaga.

Naročila po meri se izvršujejo najelegantneje, natanko in točno.

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatnino in optičnimi predmeti
v Celju v Narodnem domu.

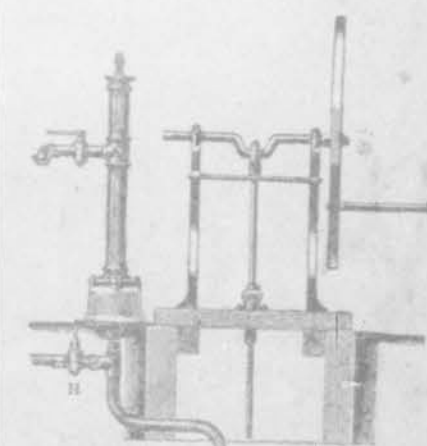
Največja zaloga zlatih, brila, srebrnih in nikelnastih žepnih ur. Jako primerna darila v zlatu in srebru, verižice, uhani, zapestnice, priveski, svetilne, amuleti itd. Žlice, noži, vilice, tabatiere, nastavki za slike, sadje, cvetlice itd. v pristnem in novem srebru. — Zaloga optičnih predmetov. — Velika izber stenskih ur, budilk itd. najnovejših in najboljših. Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo.

Postrežba točna in solidna!

IVAN REBEK

stavnbi in umetni ključalničar
CELJE, Poljske ulice št. 14

izvršuje vse v njegovo stroko spadajoča dela, kakor železne ograje, vrata, — — — — — štedilnike, vodovode, — — — — — vodnjake i. t. d. Vedno v zalogi strelne — — — — — priprave zoper točo.

Vse po najnižjih cenah!

Jakob Omladič

v Gaberjih pri Celju.

Tovarna za sodovico

v sifonih kakor tudi

z limonado in malinovcem.

Izborna kakovost! Postrežba točna! Cene nizke!

Velika trgovina
tu- in inozemskega manufakturnega blaga
na debelo in na drobno

KAROL VANIČ

Narodni dom v Celju, pri dobrem pastirju

Postrežba točna! Cene nizke!

FERDINAND SIKOŠEK

SLIKARSKI IN PLESKARSKI MOJSTER

Nove ulice št. 11 * CELJE * Nove ulice št. 11.

Izvršujem vsa v mojo stroko spadajoča dela, kakor vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črko-slikarska dela na steklo, les itd.

Prevzamem vsa stavbena in pohištvena pleskarska dela, katera izvršujem verito in po najnižjih cenah.

Martin Kolšek

čevljarški mojster v Celju

se priporoča sl. občinstvu v izdelovanje obuval za gospode in dečke. — Vsa naročila izvršuje točno, iz najboljšega usnja, dobro in cenó.

IVAN LIKAR

glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celju

ima svojo pisarno

v Kovaški ulici (Schmiedgasse) št. 5.

Zavaruje postopja in raznovrstno blago zoper požar, sprejema tudi vsakovrstna zavarovanja za človeško življenje po najugodnejših pogojih in nizkih cenah; zavaruje šipe in steklo zoper poškodovanje ter ljudi zoper nezgode ali poškodovanje na telesu, kakor tudi dragocene reči, zlatnino, srebrnino, denar in raznovrstno blago zoper tatvino in vlom.

JOSIP KREGAR

stavnbi in galanterijski klepar v Celju

izvršuje stavbna in umetna ter sploh v to stroko spadajoča dela. — Čistiti duhovščini ter cenjenemu p. n. občinstvu se priporoča za pokrivanje stavb.

Cene jako nizke!

Postrežba točna!

Slamnike

najnovejše in najmodernejše — — — — — kakor tudi solnčnike, dežnike, palice, — — — — — rokavice in nogavice — — — — — priporoča

Peter Kostič

Glavni trg št. 2. CELJE, Glavni trg št. 2
Štajarsko.

Za poštna naročila zadostuje pri slamniki naznaniti velikost v centimetrih, barvo in ceno.

Postrežba hitra in točna!

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi

CELJE * Graška cesta št. 4 * CELJE
podružnica v Laškem trgu.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

Sl. javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Anton Kolenc

trgovec s špecerijskim blagom, deželnimi pridelki, sadjem in perutnino

== V CELJU ==

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Kupuje po najvišjih cenah vse deželne pridelke, kakor

predivo, suhe gobe, laneno seme, deteljno seme, malisno šupo, orehe, suhe češplje, vsakovrstno žito, sveže hruške, jabolka, fižol itd., sploh vse deželne pridelke in tudi perutnino.

Josip Zabukošek

krojaški mojster, Celje, Glavni trg št. 18.

Velika zaloga narejenih oblek od priprostih do najfinjših. Vsa naročila po meri se izvršujejo dobro, točno in cenó!

LASTNIK GOSTILNE NA STAREM GRADU, kjer toči najboljša pristna vina in izborna pivo; okusna mrzla jedila vedno na razpolago.

Odlikovan od vis. c. kr. trg. ministrstva.

Martin Stojan ml.

stavnbi in umetni mizar v Tebarjih pri Celju

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvrši v najkrajšem času po konkurenčnih cenah. — Priporoča se tudi v izdelovanje šolskih klopi, vsega pisarniškega pohištva, ter vseh v trgovinah potrebnih mizarških izdelkov.

Josip Koštomaj

gostilničar „pri jelenu“

priporoča svojo

dobro vpeljano gostilno.

Mrzla in topla kuhinja

vedno na razpolago!

Anton Topolak

trgovec s špecerijskim blagom

v Celju (nasproti Narodnemu domu)

priporoča svojo veliko zalogo vedno svežega blaga po najnižjih cenah. Nadalje priporoča z svoje zaloge sloviti

konjak grofa R. Keglevicha.

Kupuje in prodaja vse deželne pridelke.

Postrežba točna in solidna.

JOSIP LEON

krojaški mojster

v Celju, Gosposke ulice št. 9

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih izgotovljenih oblek. — Izvršujem tudi naročila po meri po najnižjih cenah in najnovejših vzorcih ter se najvišje priporočam.

Hitra postrežba! Cene nizke!

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam da sem prevzel

gostilno

v „Narodnem domu“ v Celju

kjer bodem točil vedno sveže, dobro marcno pivo, pristna cena vina ter postregel z najboljšo kuhinjo po nizkih cenah.

ANTON KOŠTOMAJ, gostilničar.